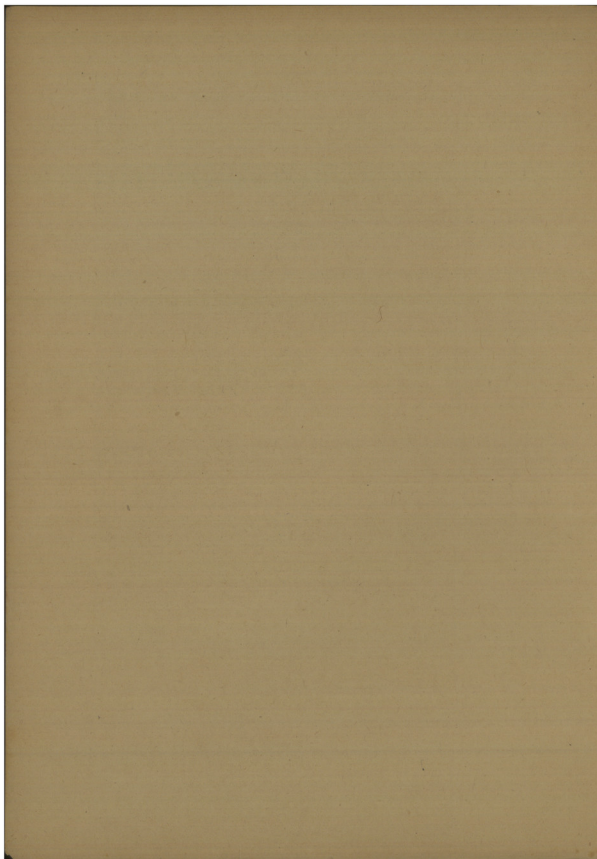

18/4/43

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

2

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
1942

•
ΘΕΑΤΡΟΝ "ΟΔΥΜΠΙΑ,
ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1943, ΩΡΑ 11 Π. Μ.

ΣΥΝΑΥΔΙΑ
ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ
ΤΗΣ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ
ΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

•
G. F. HÄNDEL

"ΜΕΣΣΙΑΣ,"

ΟΡΑΤΟΡΙΟΝ

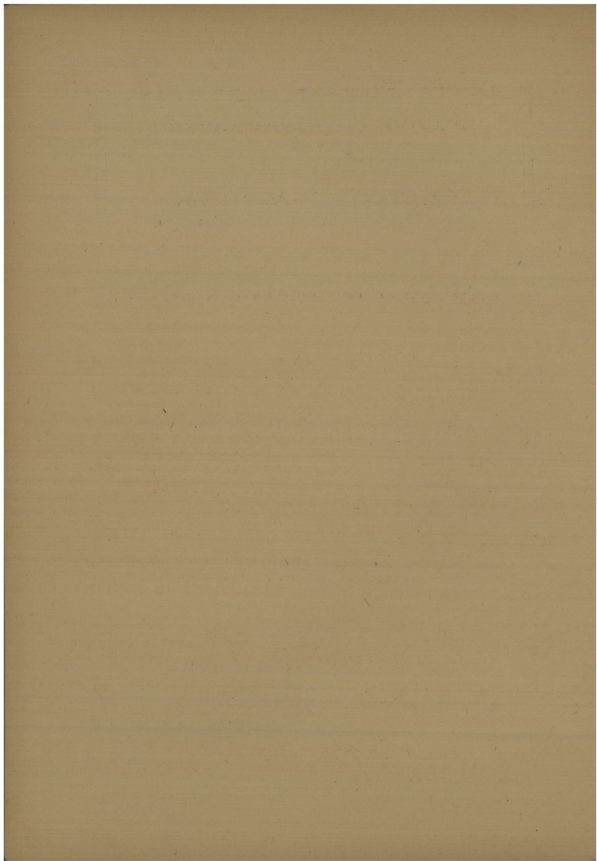
ΔΙΑ ΣΟΛΑ, ΧΟΡΩΔΙΑΝ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑΝ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΝ ΤΟΥ Κ^ο

Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

•
ΣΟΛΙΣΤ

ΜΙΡΕΪΓ ΦΛΕΡΥ, ΥΨΙΦΩΝΟΣ
ΝΟΥΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ-ΦΡΑΓΚΙΑ, ΜΕΣΟΦΩΝΟΣ
ΑΝΤ. ΔΕΔΕΝΔΑΣ, ΟΞΥΦΩΝΟΣ
ΔΗΜ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ, ΒΑΡΥΤΩΝΟΣ

G. F. HÄNDEL

ΜΕΣΣΙΑΣ

Ἡ μεγάλη διαφορά πού κάνει νά ξεχωρίζη ὁ «Μεσσίας» τοῦ Χαίντελ, ὄχι μόνον ἀπ' τὰ ἄλλα ὁρατόρια τοῦ μουσουργοῦ, ἀλλὰ κι' ἀπ' τὰ περισσότερα ἔργα τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ἔγκειται, σέ μεγάλο βαθμό, στήν ἀνωτερότητα τοῦ ποιητικοῦ κειμένου. Τό κείμενον αὐτό, πού πολλοί θέλησαν νά τό ἀποδώσουν στόν ἴδιο τόν Χαίντελ, τό ἔγραψεν ὁ φίλος του Jennens, διακεκριμένος ποιητής πού τοῦ εἶχεν ἤδη προμηθεύσει τό κείμενο τοῦ «Βαλτάσαρ». Ὁ Jennens μάλιστα θεωροῦσεν ὅτι ἡ μουσική τοῦ «Μεσσία» ἦταν πολύ κατώτερη ἀπ' τό κείμενον. Πράγματι, τό ποίημα τοῦ «Μεσσία» παρουσιάζει τήν ἔλευσι στόν κόσμο τοῦ «Λυτρωτοῦ» καί τόν σκοπό τῆς ἐλεύσεως αὐτῆς, μέ τρόπον ἀνώτερο. Στό ποίημα τὰ πρόσωπα καί τὰ πράγματα ἔχουν ἐλάχιστη θέσι, ἐνῶ ἀντιθέτως ἐξιστορεῖται μέ ἀληθινή ποιητική ἔξαρσι καί συχνά μέ δραματικότητα, ἡ χαρά πού αἰσθάνθηκαν οἱ φτωχοί καί οἱ περιφρονημένοι, ἡ ταπεινωμένη Ἱερουσαλήμ, γιά τήν ἔλευσι τοῦ «Μεσσία», πού θά σκορπίσῃ τό αἰώνιο φῶς τῆς ἀληθείας, πού θά διώξῃ τὰ σκοτάδια καί θά στέκη πάνω ἀπ' τὰ ἔθνη Πανίσχυρος καί Παντοκράτωρ Βασιλεῦς. Μὲ συμβολική γλῶσσα, ἀληθινά πρωτοπορεισκή γιά τήν ἐποχὴν ἐκείνην, ὁ ποιητής παρουσιάζει τῆ Γέννησι τοῦ Λυτρωτοῦ, τὰ θαύματά του, τήν παρηγοριά πού σκορπίζει γύρω του, καί κατόπιν, τόν διωγμό, τόν χλευασμό καί τέλος τῆ θανάτωσι Ἐκείνου, πού εἶχεν ἔλθει στόν κόσμο μέ προορισμό νά σώσῃ τόν ἄνθρωπο. Ἀλλά ἡ θυσία δέν εἶναι μάταιη καί ὁ Θάνατος θά φέρῃ τήν Ἀνάστασι, τήν Λύτρωσι καί τόν Ἐξαγισμό.

Μὲ ἓνα τέτοιο μεγαλόπνοο ποίημα, ἓνας μουσουργός, σάν τόν Χαίντελ, δέν μποροῦσε παρά νά γράψῃ ἓνα ἀριστούργημα. Καί τό καταπληκτικόν εἶναι ὅτι τό ἀριστούργημα αὐτό γράφηκε μεταξὺ τῆς 22 Αὐγούστου ἕως τίς 14 Σεπτεμβρίου 1741, μέσα δηλαδή σέ τρεῖς περίπου ἑβδομάδες. Ὁ «Μεσσίας» ἐξετελέσθη γιά πρώτη φορά στάς 7 Ἀπριλίου 1742 στό Δουβλίνο, ὅπου, ὁ κατατρεγμένος ἀπό τοὺς Λονδρέζους μουσουργός, εἶχε πᾶν νά διευθύνῃ μιὰ σειρά συναυλιῶν. Τό προῖόν τῆς συναυλίας ὁ Χαίντελ εἶχε διαθέσει γιά εὐεργετικό σκοπό καί ἐξηκολούθησε καί ἀργότερα, ὅσον ἦταν ἀκόμη στή ζωὴ, τίς εἰσπράξεις τοῦ «Μεσσία» νά τίς διαθέτῃ πάντοτε γιά παρόμοια φιλανθρωπικά ἔργα.

Γενικά ἡ μουσική τοῦ Χαίντελ καί εἰδικώτερα ἡ μουσική τοῦ «Μεσσία», εἶναι ἓνας ἀπέραντος αὐτοσχεδιασμός ἐνός μεγαλοφυοῦς ἀνθρώπου. Ὁ κατακλυσμός τῶν μουσικῶν ἰδεῶν, πού τίποτε δέν μπορεῖ νά σταματήσῃ.

ὁ κατ' ἔξοχὴν μελωδικὸς καὶ ἐκφραστικὸς χαρακτήρ τῶν ἰδεῶν αὐτῶν, τὸ πομπῶδες ὕφος ποῦ διακρίνει κυρίως τὶς χορφῶδες του, δικαιολογεῖ ἐκείνους ποῦ λέγουν, ὅτι ὁ Χαϊντελ ἦταν ἐλάχιστα ἐκκλησιαστικὸς συνθέτης καὶ ὅτι ἀκόμη καὶ τὰ ὁρατόριά του καὶ ἡ «γραφικότης» ποῦ θὰ βροῦμε σὲ πολλὰ ἀπ' αὐτά. Καὶ τί ἄλλο εἶναι ἡ «Ποιμενικὴ Συμφωνία» τοῦ «Μεσσία» παρὰ μακρυνὴ ἀνάμνησις τῶν rifferari, ποῦ συχνὰ ἀκούει ὁ Χαϊντελ κατὰ τὴν μακροχρόνια στῆν Ἰταλία παραμονὴ του; Ἡ «διὰ τῶν ἤχων γραφικὴ», ὁ ρωμαντισμὸς αὐτός, στὸ πρῶτο ἡμῖσι τοῦ ΙΗ' αἰῶνα, ἐὰν ἐδημιουργοῦσε πολλοὺς θαυμαστάς τοῦ Χαϊντελ, δὲν μπορούσε — στῆν συντηρητικὴ Ἀγγλία — παρὰ νὰ δημιουργήσῃ περισσοτέρους ἐπικριτὰς· γι' αὐτὸ καὶ μιὰ ἐπιστολὴ τοῦ 1751 τὸν παρουσιάζει σὰν ἕνα ἐπαναστάτη, ἕνα πομπῶδη μουσουργό, ποῦ αὐξάνει συνεχῶς τὸ θόρυβο καὶ ζητᾷ πάντα περισσότερες φωνές γιὰ τῆς χορφῶδες του καὶ ἀναρθητὰ ὄργανα τῆς ὀρχήστρας. Στὸν «Μεσσία», τὸ «Ὁρατόριο τῶν Ὁρατορίων» ὅπως ἔχει ἀποκληθεῖ, βρίσκει κανεὶς, ὅσο σὲ κανένα ἄλλο ἔργο, τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς τέχνης τοῦ Χαϊντελ: πλούσια φαντασία, χεῖμαρρο ἰδεῶν, ποικιλία ἐκφράσεως, ἰδίως στὶς χορφῶδες, καὶ ἐλάχιστα συμβατικά κομμάτια. Ἐάν, σὲ πολλὰς κυρίως μονωδίες, χρησιμοποιεῖ ἀκόμη ὁ συνθέτης τὶς «κολορατοῦρες», τὴν ἐπίδειξι τῆς φωνητικῆς δεξιότηχίας, τοῦτο πρέπει ν' ἀποδώσουμε στὸ ὅτι ὁ Χαϊντελ δὲν μπορούσε νὰ κόψῃ μιὰ συνήθεια, ποῦ εἶχε γίνει νόμος τὴν ἐποχὴ ἐκείνη καὶ ὅτι, πολλὰς φορὲς, ἦταν ὑποχρεωμένος ν' ἀκολουθῆσῃ τὰ καπρίτσια τῶν τραγουδιστῶν. Τὴν πρώτη θέσι στὰ ὁρατόρια τοῦ Χαϊντελ ἔχουν οἱ χορφῶδες. Ἐξωσμένες, γιὰ λόγους οἰκονομίας, στὰ μελοδράματα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐπιβάλλονται στὰ ὁρατόρια καὶ τὰ «ἀνθέμια» τοῦ μουσουργοῦ, ὄχι μόνον ὡς φωνητικὲς μάζες, ἀλλὰ σὰν ἀληθινὲς μουσικὲς ἀποκαλύψεις. Καὶ μιὰ τέτοια θεία μουσικὴ ἀποκάλυψι, εἶναι τὸ ὑπέροχον «Ἀλληλοῦτα», ἡ κορωνὴς τοῦ «Μεσσία». Ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ ἀκούσθηκε στὸ Λονδίνον ὁ «Μεσσίας», ὀλόκληρο τὸ ἀκροατήριον, μὲ τὸν βασιλέα ἐπὶ κεφαλῆς, σηκώθηκε ἀπ' τὰ καθίσματα καὶ ἄκουσε ὄρθιον τὴν ὑπέροχη αὐτὴ σελίδα. Ἀπὸ τότε καὶ ἕως σήμερον, ἐξακολουθεῖ ἡ συνήθεια στῆν Ἀγγλία, νὰ ἀκούουν ὄρθιον τὸ «Ἀλληλοῦτα».

G. F. HÄNDEL

ΜΕΣΣΙΑΣ

(ΚΕΙΜΕΝΟΝ)

Μετάφρασις: Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

Τὸ ποιητικὸ κείμενον τοῦ «Μεσσία» διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ἀπὸ τὰ ὅλα τὰ πρῶτον ἀναφύεται εἰς τὴν προσδοκίαν τῶν δυστυχισμένων, ὅσοι εἴθρουν τῇ Δύτρωσιν ἀπὸ τῆν ἔλεος τοῦ Μεσσία καὶ τῆν ἐκλήρωσιν τῆς προσδοκίας αὐτῆς ἰμὶ τῇ Γέννησι τοῦ Χριστοῦ· τὸ δεύτερον μέρος πραγματεύεται τῇ Σταύρωσιν Ἐκείνου, ποῦ ἴδωσι τὸ αἷμα του γὰ τῆ σωτηρία τῶν ἁμαρτωλῶν· τέλος ἀλόκληρον τὸ τρίτον μέρος εἶναι ὁ ὕμνος τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἡ πρόφησις γὰ τῆ δευτέρα Παρουσία καὶ τῇ Τελευταία Κρίσι.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΡΟΣ

Εἰσαγωγή. (Ἡ Ὅρχήστρα)

Recitativo Χαίρου, λαέ, λέγει ὁ Θεός: φέρε τὸ ἄγγελμά μου εἰς τὴν
(*Γενόσως*) Ἱερουσαλήμ, καὶ φώναξέ της πῶς ἡ ταπεινώσῃ της τέλειωσι
πειὰ καὶ ἡ ἀνομία της ξεχάσθηκε.

Φωνὴ βοῶντος εἰς τὴν ἔρημον λέγει: Ἄνοιξτε τὸ δρόμον τοῦ Θεοῦ, παντοῦ τὴν ὁδὸν ἐτοιμάσατε νὰ διαβῆ.

Aria Κάθε φάραγξ ἐπάνω θάνεβῃ καὶ λόφοι καὶ ὄρη θὰ σκόψουν
γιαυτόν, καὶ θὰ στρωθοῦν, θὰ ἰσωθοῦν οἱ γκρεμοί.

Χορὸς Ἡ μεγάλη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ θὰ λάμψη γύρω, γιὰτὶ ἡ φωνὴ
τοῦ Κυρίου τὸ εἶπε πειὰ.

Recitativo Καὶ λέγει ὁ Θεός, ὁ ἰσχυρός: σὲ λίγο τώρα καιρὸ τῇ γῆ θὰ
(*Βαρύτοσως*) σείσω, καὶ τούρανοῦ τὸ θόλον, στεριὰ καὶ πελάγη· καὶ θέλω
σείσει κάθε ἔθνος, καὶ δάση, καὶ κάμπους, καὶ βράχους, καὶ
γῆ, ποτάμια, πελάγη, βουνά· καὶ τῶν λαῶν κάθε εὐχὴ θὰ γενῆ.

Κι' αὐτόσ, ποῦ ζητᾶτε, ἐξαίφνης θάρθῃ στοῦ νασὸ του. Καὶ ὁ ἄγγελος ἐκεῖνος, ποῦ καρτερᾶτε, ἦρθεν, ἰδοῦ, λέγει ὁ Θεός.

Aria Μὰ ποιὸσ τὴν ἡμέρα τοῦ ἐρχομοῦ του θ' ἀνθέξῃ; καὶ ποιὸσ
μπορεῖ νὰ μένῃ ἐμπρός του; Καίει σὰ φωτιά καὶ σὰ φλόγα
λάμπει!

Recitativo Ἰδέτε, ἡ παρθένος γεννᾷ, καὶ τὸ γιοῦ ποῦ μᾶς δίνει θὰ τὸν
(*Μεσούτοσως*) εἰποῦν: Ἐμμανουήλ, ὁ Θεός μ' ἐμᾶς.

Ἐστὶν γὰρ ὁ Θεὸς Ἐμμανουήλ

ο *Aria* ὦ ἐσὺ, ποῦ φέρεις χαρᾶς ἀγγελίας, στοῦ βουνοῦ τὴν κορφή
καὶ *Χορὸς* στάσου ἐπάνω. ὦ ἐσὺ, ποῦ φέρνεις χαρὰ στὴν Ἱερουσαλήμ,
εἰπέ τραγοῦδι γλυκό, μὲ λαλιά πιό δυνατὴ καὶ εἰπέ στοῦ
Ἰούδα τίς πόλεις: Ἰσοῦ ὁ Θεός.

ὦ ἐσὺ, ποῦ φέρεις χαρὰ στὴ Σιών, σήκω εὐθύς, σκόρπα
λάμψη φαιδρῆ, γιατί Ἰσοῦ, τὸ φῶς καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ μαζὶ
σου ἀνατέλλει.

Recitativo Ἰδέ, σκότος σκεπάζει τὴ γῆ, καὶ μέγα ζόφος τὰ ἔθνη.
(*Βαθόφωνος*) Μὰ λάμπει σὲ σένα φῶς Θεοῦ κ' ἐκείνου ἡ δόξα ἐπάνω σου
ἀνατέλλει· κι' οἱ λαοὶ στοῦ φῶς σου θὲ νάρθουν καὶ στὴ λάμψη
σου θάρθουν οἱ βασιλιάδες.

Aria Αὐτοί, ποῦ στοῦ σκότος πηγαίνουν θὰ ἴδουν μέγα φῶς
κι' αὐτοί, ποῦ μένουν σὲ νύχτα θανάτου, οὐράνια λάμψη
θὰ χαροῦν.

Μονωδοὶ Τώρα γιὰ μᾶς παιδί ἐγεννήθη, καὶ σὲ μᾶς υἱὸς ἐδόθη.
ο *καὶ Χορὸς* Τὴν ἰσχύν του θὰ κρατᾶη στοὺς ὤμους, καὶ θὰ εἰποῦν τ'ονομά
του: Ἄρχοντας, Σύμβουλος, Θεῶν Θεός, Παντοτεινός Πατέ-
ρας καὶ Βασιλιάς.

ο *Ποιμενικὴ Συμφωνία.* (Ἡ Ὅρχηστρα)

Recitativo Ποιμένες ἦταν στὸν κάμπο μαζεμένοι καὶ φύλαγαν τὸ
(*Ἐντίφωνος*) βράδου τ' ἀρνιά. Καὶ Ἰσοῦ, ὁ ἄγγελος Κυρίου κατέβη, καὶ ἡ
δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισε αὐτούς, καὶ φοβήθηκαν πολὺ.

Καὶ ὁ ἄγγελος εἶπε σ' αὐτούς: μὴ φοβῆσθε, χαρὰ μεγάλη
σᾶς φέρνω, ποῦ σὲ κάθε λαὸ σωτηρία θὰ γίνη, γιατί στὴν
πόλη τοῦ Δαυῖδ ὁ Σωτὴρ ἐγεννήθη, στὴ φάτνη τῶν ἀλόγων
ὁ Θεός.

Καὶ τότε εὐθύς ἦρθε μέγα πλῆθος, στρατεύματα οὐρανίων
ἀγγέλων, ποῦ ὕμνοῦν τὸ Θεὸ καὶ λέγουν:

Χορὸς Δόξα, Θεέ. Δόξα, ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Aria Χαρᾶς, χαρᾶς τονίστε τραγοῦδια! χαρεῖτε, παιδιὰ τῆς
(*Ἐντίφωνος*) Σιών καὶ ψάλλε, καὶ ψάλλε, ὡ κόρη τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ἰσοῦ ὁ μέγας βασιλεύς. Αὐτὸς βοηθός καὶ κριτὴς σου,
λαῶν σωτὴρ, παντοκράτωρ.

Recitativo Καὶ μάτια τότε τυφλῶν θ' ἀνοιχτοῦν, καὶ κουφῶν αὐτιά
(*Ταχύς*) θὲ ν' ἀκούσουν. Σᾶν ἐλάφι ὁ κουτσός θὰ πηδᾷ κ' οἱ βουβοὶ
θὲ νὰ ψάλλουν ὕμνους στοῦ Θεοῦ.

Aria (Υψίστοιχος καὶ Τετάρτος) Τὰ πρόβατά του βόσκει καλὸς τσοπάνος, ποὺ πάντα τὸ κοπάδι φυλάει πιστά. Τὰ πέρνει στὴν ἀγκάλη του στοργικά, καὶ σὰν πονοῦν τὰ κοιτάει γλυκά.

Ἔλα σ' αὐτόν, κουρασμένε μου ἐσὺ, ἔλα σ' αὐτόν, ἐσὺ, ποὺ τόσο πάσχεις, καὶ τὴ γαλήνη θὰ βρῆς. Πάρε τὸ ζυγὸ, καὶ μάθε ἀπ' αὐτόν πῶς εἶναι πρῶτος καὶ ταπεινός, καὶ τότε θὰ βρῆς γαλήνη ἢ καρδιά.

Χορὸς Χαρά καὶ δόξα γιὰ μὲ ὁ σταυρός. Χαρά.

Διάρκειμα 10 λεπτῶν

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΡΟΣ

Χορὸς Νά, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ποὺ τὸ κρῖμα τῆς γῆς τὸ βαρὸ κρατεῖ.

Aria (Μεσότητος) Αὐτὸς ἐδιώχθη κ' ἐχλευάσθη ἀπ' ὄλους πικρά. Γιαυτόν οἱ πόνοι κ' οἱ μεγάλοι κημοὶ! Αὐτὸς ἐδάρη, ἐρραπίσθη. Δίνει τὸ κορμί του στὴ λύσσα τῶν ἐχθρῶν· σηκώνει σιωπηλά ντροπὴ καὶ φρίκη.

Χορὸς Πόνεσε, πόνεσε γιὰ μᾶς μοναχά· γιὰ μᾶς εἶδε πίκρες. Ἐπληγώθη γιὰ ξένο κρῖμα, ἐχτυπήθη γιὰ ξένο ἀνόμημα· κ' ἡ ποινὴ του θάναι γιὰ μᾶς εἰρήνη.

Recitativo (Τετάρτος) Κημὸς τοῦ σπάει τὴν καρδιά καὶ πληγὴ τὸν καίει βαθιά· μικρὴ παντοῦ ζητάει συμπόνεση, μὸ πουθενά δὲ μπορεῖ νὰ βρῆ παρηγοριά.

Arioso Κοίτα ἐκεῖ καὶ ἰδέξ, ποιὸς ξέρει τέτοιον πόνο σὰν τὸν πόνο Ἐκεῖνου;

Recitativo (Υψίστοιχος) Εἶναι μακριά, ἔξω ἀπ' τὴ χώρα τῶν ζώντων, καὶ γιὰ τὸ κρῖμα τοῦ λαοῦ του ἐτιμωρήθη.

Χορὸς Θύρες ψηλές, ἀνοίχτε πλατιά, αἰώνιοι φραγμοὶ, νὰ περάση τῆς δόξας ὁ Ἄρχων. Αὐτὸς ὁ μέγας καὶ γερός στὸν ἀγῶνα. Ποιὸς εἶναι ὁ Ἄρχων τῆς δόξας; Ὁ Κραταῖός, Ἰσοῦ ὁ Ἄρχων τῆς δόξας.

Recitativo (Τετάρτος) Σὲ ποιὸν ἀπ' τοὺς ἀγγέλους του ἔχει Ἐκεῖνος εἰπεῖ; Δικός μου γιός, αἰῶνες τώρα, εἶσαι ἐσὺ;

Aria (Υψίστοιχος) Πόσο εἶναι ὠραῖο τὸ βῆμα αὐτοῦ, ποὺ εἰρήνη ἀναγγέλλει σὲ μᾶς! ποὺ φέρνει γύρω σ' ὄλους αἰῶνια σωτηρία!

Χορός

Ἄλληλούϊα! Ἄλληλούϊα! Μᾶς κυβερνᾷ Θεὸς παντοκράτωρ! Θὰ γίνῃ βασιλιάς, κι' ὁ κόσμος θάναί πιά γιά σέ, Θεέ, γιά σέ, Χριστέ. Μᾶς κυβερνᾷ Θεὸς παντοκράτωρ, καί βασιλεύει πιά στὸν αἶωνα. Ἄλληλούϊα!

Διάρκειμα 5 λεπτῶν

ΤΡΙΤΟΝ ΜΕΡΟΣ

Aria

(Υψιφωνία)

Τὸ ξέρω, ζῆ ὁ λυτρωτής μου, ποῦ θὰ σώσῃ τὴν ψυχὴ τῆ μέρα τῆ στερνῆ. Τὸ σκουλίκι ποῦ μὲ τρώγει ξέρω ποῦ κρύβεται, ὦ Θεέ. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἀρχὴ γι' αὐτοῦς ποῦ κοιμοῦνται.

Ο Χορός

Πάει ὁ θάνατος πιά, πάει ὁ θάνατος πιά! Ἐκεῖνος φέρνει γιά μᾶς ἀνάσταση νεκρῶν.

Γιὰ τὸν Ἄδὰμ πεθαίνουν ὄλοι κι' ὄλοι πάλι μιὰ μέρα γιά τὸ Χριστὸ θὰ ζήσουν.

Recitativo

(Μεσόφωνος)

Ἰσοῦ, σὰς λέγω μυστήριον: Δὲ θὰ σβύσωμεν ὄλοι, μονάχα θ' ἀλλάξωμεν ὄλοι, σὲ μιὰν ὥρα, ποῦ στερνῶν θ' ἀντηχήσουν σαλπύγγων ἤχοι.

Ο *Aria*

Ἡ σάλπιγξ θὰ ἤχη κι' οἱ νεκροὶ θὰ ἐγερθοῦν, ἄφθαρτοι ὄλοι, καί μεῖς θ' ἀλλάξωμεν ὄψη.

Recitativo

(Μεσόφωνος)

Καί θε νὰ πληρωθῆ ὁ λόγος τῆς γραφῆς: Νεκρὸς κοίτεται πιά ὁ Ἄδης.

Ο Χορός

Ἄξιος εἶναι αὐτός, ποῦ πονεῖ καί μὲ τὸ αἷμα του λυτρώνει τὴ γῆ, τιμὴ νὰ λάβῃ καί πλοῦτο καί λάμψη καί ἰσχύ καί δόξα καί γνώση καί εἰρήνη.

Κάθε τιμὴ καί δόξα κ' αἴνος πιά σὲ κεῖνον ποῦναι κεῖ, καί μόνος κυβερνᾷ, στὸν οὐρανὸ ψηλά, καί τώρα καί πάντα. Ἀμήν.

Χ οἶψ

6

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1921

•

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

•

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

† ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΒΕΡΩΦ

•

ΔΩΡΗΤΑΙ

† ΔΗΜ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ
ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΛΕΞΗ
† ΕΛΕΝΗ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΛΕΞ. ΤΟΥΡΝΑΪΣΙΕΝ
ΜΑΝ. ΑΝΤ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ
ΖΩΗ Π. ΚΑΜΠΑ
ΠΑΥΛΟΣ ΑΛ. ΚΑΛΛΙΓΑΣ
† ΑΛΕΞ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ
ΝΙΝΑ Δ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΥ

•

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1921

Ἡ Χορωδία Ἀθηνῶν εἶναι Σωματεῖον κοινωφελές, ἡ δὲ Διεύθυνσις καὶ ὅπαντα τὰ Μέλη αὐτῆς, μετέχουσιν εὐγενῶς προσφερόμενοι.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΜΕΛΗ

ΥΨΙΦΩΝΟΙ

Δίς Ἀγελάστου Ζωή	Δίς Λαμπρινίδου Εἰρήνη
» Ἀθανασιάδου Ἀρετὴ	» Μαλικούτη Ἑλλη
» Αἰδαλῆ Καλλιόπη	» Μανουσάκη Κικὴ
» Ἀμπάρτζογλου Δέσποινα	Κα Μαράτου Ὑπατία
Κα Βεκιαζέλη Μαρία	» Μαυρομάτη Ζήνα
Δίς Γιαννακοπούλου Ἄγ.	Δίς Μαυροπούλου Βέρα
» Γρηγοροπούλου Νίτσα	» Σαουνάτσου Ἄννα
Κα Ζαχαρία Λέλα	» Σειραδάκη Θηρεσία
Δίς Ζέρβα Καίτη	» Σμύρου Θεόνη
Κα Θεοφανοπούλου Βούλα	» Σορώτου Ἑλπίς
Κα Καρποδίνη Ἐφῆ	Κα Σταθοπούλου Εὐαγ.
Δίς Κρεκούκη Εὐ.	» Στασινοπούλου Καίτη
» Κωνσταντινίδου Ἑλένη	Δίς Τριανταφυλλίδου Σοφία

ΜΕΣΟΦΩΝΟΙ

Κα Ἀποστόλου Ἄννα	Δίς Λαζάρου Μάρθα
Δίς Ἀποστόλου Φανή	» Λούβη Ἰωάννα
» Ἀργυροῦ Καίτη	» Μανιουδάκη Ἑλσα
Δίς Ἀρμακόλα Ρένα	» Ματορίκου Ἀσπασία
Κα Βασιένκο Σοφία	» Μιχαηλίδου Σαπφώ
Δίς Βαφειάδου Χρυσούλα	Κα Οἰκονομίδου Καίτη
Κα Βρυώνη Μαργαρίτα	» Παπασπυροπούλου Μπετίνα
Δίς Γκιγκάκη Εὐθυμία	Δίς Παύλου Μαρία
» Γκρέκα Σοφία	Κα Περιστέρη Ἰωάννα
Κα Δημητριάδου	Δίς Ρετζεποπούλου Ἀντιγόνη
» Δρόσου Ἀναστασία	Κα Σιαμπάνη Μαρία
Δίς Καλογρίδου Μαρία	Δίς Σωτηροπούλου Καίτη
» Καμαρινῶ Τασία	Κα Τράγκα Λάφνη
Κα Καρδαμίκη Γερτρούδη	Δίς Τσαπουλάρη Ἀγγελικὴ
Δίς Κοντονικολάου Σοφία	» Φλυδοπούλου Νίκη
» Κοτόρου Μαρία	» Χριστοπούλου Αὔρα
» Κουσουρέλη Καίτη	» Χριστοφῆ Μαρία

ΟΣΥΦΩΝΟΙ

ΟΙ κ. κ.

Ἰαθανασίου Φώτιος	Μερβακίτης Χρῖστος
Βουγιούκας Ἡλίας	Νίκλας Γεώργιος
Δρίβας Χρῖστος	Ντουφεζιάδης Νικόλαος
Καμαρινός Φάνης	Συνίδης Ἐμμανουήλ
Κανακάκης Τίτος	Παπαδριανός Σωτήριος
Καραλῆς Παναγιώτης	Παπακοικονόμου Γεώργιος
Καρυώτης Ἄγγελος	Περιστέρης Σπυρίδων
Κοβαλέφσκυ Μιχαήλ	Ραφτάσης Ἐπιφ.
Κοτοπούλης Ἀνδρέας	Στεφανάκης Τίμος
Κυριακός Θεμιστοκλῆς	Τριανταφύλλον Εὐθύμιος
Κωτσόπουλος Δημήτριος	Τρωῖζος Ἐρμῆς
Λασηθιωτάκης Ἐμμανουήλ	Φιλιππόπουλος Δημήτριος
Μέλης Νικόλαος	Χατζηθεοδώρου Φίλιππος

ΒΑΣΥΦΩΝΟΙ

ΟΙ κ. κ.

ἸΑλιφέρης Θεοδ.	Μιχόπουλος Τάκης
Γεροντέλης Παῦλος	Παλλάντιος Μεν.
Εἰδοτρατίου Δημήτριος	Παπαδόπουλος Χαρ.
Ζαμπῆς Μιχαήλ	Παπαχααραλαμπίδης Θεμ.
Καρποδίνης Βασίλειος	Σγαρίγιαννης Δημήτριος
Λαγομιτζῆς Παναγιώτης	Σταθόπουλος Μιχ.
Λασηθιωτάκης Τάσος	Τερζῆς Ἐλευθέριος
Λυμπεράκης Εὐάγγελος	Τζενεράλης Ἰαθανάσιος
Λυμπερόπουλος Χρῖστος	Τούντας Ἰωάννης
Μανιουδάκης Νικόλαος	Χλημίτζας Σωτήριος
Μαρχομχελιάκης Νικόλαος	Χόρτης Χαρίλαος

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΘΕΩΡΕΙΟΝ Α' (κατά θέσιν)	ΔΡ. 3.000
ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΝ Α'	" 2.500
ΕΞΩΣΤΗΣ ΚΑΙ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΝ Β'	" 2.000
ΘΕΩΡΕΙΟΝ Β' (κατά θέσιν) ΚΑΙ ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ ΕΞΩΣΤΟΥ	" 1.500
ΥΠΕΡΩΝ.	" 1.000

ΤΙΜΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΡ. 500

47

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΠΡΟΗΝ "ΠΥΡΙΟΣ"
ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ 61 - ΑΘΗΝΑΙ